

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2007 m. liepos 18 d.*

Byloje C-367/05

dėl *Hof van Cassatie* (Belgija) 2005 m. rugsėjo 6 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2005 m. rugsėjo 29 d., pagal ES 35 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš

Norma Kraaijenbrink

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai J. Klučka, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk ir L. Bay Larsen (pranešėjas),

generalinė advokatė E. Sharpston,
posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. liepos 4 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: olandų.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Normos Kraaijenbrink, atstovaujamos *advocaat* M. De Boel,
- Nyderlandų Karalystės, atstovaujamos H. G. Sevenster,
- Čekijos Respublikos, atstovaujamos T. Boček,
- Graikijos Respublikos, atstovaujamos M. Apessos bei S. Trekli ir M. Tassopoulou,
- Ispanijos Karalystės, atstovaujamos M. Muñoz Pérez,
- Austrijos Respublikos, atstovaujamos C. Pesendorfer,
- Lenkijos Respublikos, atstovaujamos J. Pietras,
- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos W. Bogensberger ir R. Troosters,

susipažinęs su 2006 m. gruodžio 5 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra susijęs su 1990 m. birželio 19 d. Šengene (Liuksemburgas) pasirašytos Konvencijos, įgyvendinančios 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimą tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos vyriausybių dėl laipsniško bendrų sienų kontrolės panaikinimo (OL L 239, 2000, p. 19, toliau – KĮŠS), 54 straipsnio, skaitomo kartu su šios Konvencijos 71 straipsniu, išaiškinimu.
- 2 Šis klausimas kilo Belgijoje sprendžiant baudžiamąją bylą, iškeltą Normai Kraaijenbrink už pinigų, gautų iš prekybos narkotikais, plovimo operacijas.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

- 3 Pagal Protokolo dėl Šengeno *acquis* integravimo į Europos Sąjungos sistemą, Amsterdamo sutartimi pridėto prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties (toliau – Protokolas), 1 straipsnį trylika Europos Sąjungos valstybių narių, tarp jų Belgijos Karalystė bei Nyderlandų Karalystė, yra įgalios

glaudžiau tarpusavyje bendradarbiauti šio Protokolo priede apibrėžto Šengeno *acquis* taikymo srityje Europos Sąjungos teisinės ir institucinės sistemos ir ES bei EB sutarčių pagrindu.

- 4 Apibrėžto Šengeno *acquis* dalis, be kita ko, yra 1985 m. birželio 14 d. Šengene pasirašytas susitarimas tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos vyriausybių dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo (OL L 239, 2000, p. 13) bei KĮŠS.
- 5 Pagal Protokolo 2 straipsnio 1 dalies pirmąją pastraipą trylika Protokolo 1 straipsnyje išvardytų valstybių narių nuo 1999 m. gegužės 1 d. Amsterdamo sutarties įsigaliojimo dienos nedelsdamos taiko Šengeno *acquis*.
- 6 Taikydama Protokolo 2 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos antrą sakinį, Europos Sąjungos Taryba 1999 m. gegužės 20 d. priėmė Sprendimą 1999/436/EB, nustatantį kiekvienos nuostatos arba sprendimo, sudarančių Šengeno *acquis*, teisinį pagrindą, atsižvelgiant į atitinkamas Europos bendrijos steigimo sutarties ir Europos Sąjungos sutarties nuostatas (OL L 176, p. 17). Iš šio sprendimo 2 straipsnio, skaitomo kartu su sprendimo A priedu, matyti, kad Taryba kaip KĮŠS 54–58 ir 71 straipsnių teisinį pagrindą nurodė atitinkamai ES 34 ir 31 straipsnius ir ES 34, 30 ir 31 straipsnius, įeinančius į Europos Sąjungos sutarties VI antraštinę dalį „Policijos ir teismų bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose nuostatos“.

- 7 Pagal KĮŠS 54 straipsnį, patenkantį į III antraštinės dalies „Policija ir saugumas“ 3 skyrių „*Ne bis in idem* principo taikymas“:

„Asmuo, kurio teismo procesas vienoje Susitariančiojoje Šalyje yra galutinai baigtas, už tas pačias veikas negali būti persekiojamas kitoje Susitariančiojoje Šalyje, jei bausmė paskirta, ji jau įvykdyta, faktiškai vykdoma arba pagal nuosprendį priėmusios Susitariančiosios Šalies įstatymus nebegali būti vykdoma.“

- 8 To paties KĮŠS skyriaus 58 straipsnyje nustatoma:

„Pirmiau išdėstytos nuostatos neužkerta kelio užsienyje priimtiems teismo sprendimams taikyti platesnes nacionalines *ne bis in idem* principo nuostatas.“

- 9 KĮŠS 71 straipsnis, kuris yra tos pačios III antraštinės dalies 6 skyriuje „Narkotinės medžiagos“, nustato:

„1. Susitariančiosios Šalys dėl visų narkotinių ir psichotropinių medžiagų, įskaitant kanapes, tiesioginio ar netiesioginio pardavimo arba tokių produktų ir medžiagų laikymo turint tikslą jas parduoti arba išvežti, išipareigoja pagal esamas Jungtinių Tautų konvencijas <...> imtis visų reikiamų priemonių, kad užkirstų kelią neteisėtai prekybai narkotinėmis ir psichotropinėmis medžiagomis bei už ją baustų.

2. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja, <...> administracinėmis ir baudžiamosios teisės priemonėmis kovoti su nelegaliu narkotinių ir psichotropinių medžiagų, įskaitant kanapes, išvežimu, taip pat su tokių produktų ir medžiagų pardavimu, tiekimu ir perdavimu.

<...>

5. Susitariančiosios Šalys kiek įmanoma stengiasi kovoti su neigiamais neleistinos visų rūšių narkotinių ir psichotropinių medžiagų, įskaitant kanapes, paklausos padariniais. <...>“

- ¹⁰ Iš pranešimo dėl Amsterdamo sutarties įsigaliojimo datos, paskelbto 1999 m. gegužės 1 d. *Europos bendrijų oficialiajame leidinyje* (OL L 114, p. 56), matyti, kad pagal ES 35 straipsnio 2 dalį padarytu pranešimu Belgijos Karalystė pripažino Teisingumo Teismo jurisdikciją nagrinėti bylas remiantis ES 35 straipsnio 3 dalies b punkte nustatyta tvarka.

Tarptautinės teisės aktai

- ¹¹ 1961 m. kovo 30 d. Niujorke pasirašytos Jungtinių Tautų bendrosios narkotinių medžiagų konvencijos (toliau – Bendroji konvencija) 36 straipsnis nustato:

„1. a) Laikydamosi savo konstitucinių apribojimų, kiekviena Šalis imasi priemonių, kurios užtikrintų, kad narkotinių medžiagų kultivavimas ir gamyba,

apdirbimas, išgavimas, paruošimas, laikymas, pasiūla, pateikimas komerciniais tikslais, skirstymas, pirkimas, pardavimas, pristatymas bet kokiomis sąlygomis, tarpininkavimas, išsiuntimas, persiuntimas tranzitu, vežimas, išvežimas, įvežimas, pažeidžiant šios Konvencijos nuostatas, ir bet kokie kiti veiksmai, kuriais, Šalių nuomone, nusižengiama šios Konvencijos nuostatom, būtų pripažinti baudžiamaisiais teisės pažeidimais tais atvejais, kai jie padaryti tyčia, taip pat kad už rimtus teisės pažeidimus būtų taikomos atitinkamos bausmės, pavyzdžiui, įkalinimas arba kitoks laisvės atėmimas.

<...>

2. Atsižvelgiant į Šalių konstitucinius apribojimus, teisinę sistemą ir vidaus teisę:

- a) i) visi 1 dalyje išvardyti teisės pažeidimai, jeigu jie padaryti skirtingose šalyse, bus laikomi atskirais teisės pažeidimais;
- ii) tyčinis dalyvavimas darant teisės pažeidimą, bendrininkavimas siekiant padaryti ar pasikėsinimas padaryti kokį nors teisės pažeidimą, taip pat rengimasis padaryti teisės pažeidimą ir finansinės operacijos, susijusios su teisės pažeidimais, paminėtais šiame straipsnyje, traktuojami kaip baudžiamieji teisės pažeidimai, kaip tai numatyta 1 dalyje;

<...>.“

Nacionalinės teisės aktai

- 12 Belgijos baudžiamojo kodekso 65 straipsnyje nustatyta:

„Kai tuo pačiu veiksmu yra padaromi keli teisės pažeidimai ar keletas teisės pažeidimų, nagrinėjamų tame pačiame teisme, sudaro laipsnišką ir tęstinį tuo pačiu nusikalstamu tikslu pagrįstą poelgį, yra skiriama griežčiausia bausmė.

Kai teismas nustato, kad teisės pažeidimai, dėl kurių yra priimtas galutinis nuosprendis ir kiti jo nagrinėjami veiksmai – jei jie įrodomi – buvo padaryti iki ankstesnio nuosprendžio priėmimo ir jie kartu su šiais teisės pažeidimais sudaro laipsnišką ir tęstinį tuo pačiu nusikalstamu tikslu pagrįstą poelgį, skiriant bausmę turi būti atsižvelgiama į jau paskirtą bausmę. Jei jau paskirta bausmė atrodo pakankama sankcija už visus nusikalstamus veiksmus, teismas priima apkaltinamąjį nuosprendį ir nurodo jame jau paskirtą bausmę. Bendras pagal šį straipsnį paskirtų bausmių dydis negali viršyti maksimalios griežčiausios bausmės.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 13 1998 m. gruodžio 11 d. Middelburgo apylinkės teismas (*Arrondissementsrechtbank te Middelburg*) (Nyderlandai) nuteisė Nyderlandų pilietę Normą Kraaijenbrink pagal Baudžiamojo kodekso (*Wetboek van Strafrecht*) 416 straipsnį lygtinai šešių mėnesių laisvės atėmimo bausme už pakartotinį pinigų, gautų iš prekybos narkotikais, neteisėtą saugojimą Nyderlanduose laikotarpiu nuo 1994 m. spalio mėn. iki 1995 m. gegužės mėnesio.

- 14 2001 m. balandžio 20 d. Gento baudžiamasis teismas (*rechtbank van nerste aanleg te Gent*) nuteisė Normą Kraaijenbrink dvejų metų laisvės atėmimo bausme už kelis Belgijos baudžiamojo kodekso 505 straipsnio pažeidimus, padarytus Belgijoje keičiant pinigų sumas, gautas Nyderlanduose iš prekybos narkotikais nuo 1994 m. lapkričio mėn. iki 1996 m. vasario mėnesio. 2005 m. kovo 15 d. ši nuosprendį patvirtino Gento apeliacinio teismo (*hof van beroep te Gent, correctionele kamer*) baudžiamųjų bylų kolegija.
- 15 Remdamiesi KĮŠS 71 straipsniu ir Bendrosios konvencijos 36 straipsnio 2 dalies a punkto i ir ii papunkčiais abu Belgijos teismai nusprendė, kad Norma Kraaijenbrink negali remtis KĮŠS 54 straipsniu. Jie manė, kad pinigų, gautų iš prekybos narkotikais, neteisėtas saugojimas Nyderlanduose ir iš prekybos narkotikais gautų pinigų Belgijoje įvykdytos plovimo operacijos turi būti vertinamos pastarojoje valstybėje kaip skirtingi teisės pažeidimai, nepaisant tuo pačiu nusikalstamu tikslu pagrįstų Nyderlanduose padaryto teisės pažeidimo neteisėtai saugant iš prekybos narkotikais gautus pinigus ir Belgijoje padarytų pinigų plovimo operacijų.
- 16 Norma Kraaijenbrink padavė kasacinį skundą, kuriame nurodė KĮŠS 54 straipsnyje numatyto *ne bis in idem* principo pažeidimą.
- 17 *Hof van Cassatie* visų pirma pažymi, kad, priešingai nei teigia Norma Kraaijenbrink, išvada, jog neteisėti veiksmai Nyderlanduose ir pinigų plovimas Belgijoje įvykdyti turint „tą patį nusikalstomą tikslą“, nebūtinai reiškia, kad Belgijoje „išplautos“ pinigų sumos yra gautos iš prekybos narkotikais – už kurių neteisėtą saugojimą Norma Kraaijenbrink jau buvo nuteista Nyderlanduose.

- 18 Atvirkščiai, iš 2005 m. kovo 15 d. *hof van beroep te Gent* sprendimo – dėl kurio buvo paduotas kasacinis skundas – matyti, kad jis yra susijęs su skirtingomis abiejose Susitariančiosiose Šalyse padarytomis veikomis, tačiau kurios sudaro laipsnišką ir tęstinį tuo pačiu nusikalstamu tikslu pagrįstą poelgį, nes jei visos šios veikos būtų įvykdytos Belgijoje, jos būtų laikomos viena teisine veika, kuri turėtų būti kvalifikuojama pagal Belgijos baudžiamojo kodekso 65 straipsnį.
- 19 Todėl *Hof van Cassatie* mano, kad reikia atsakyti į klausimą, ar sąvoka „tos pačios veikos“ KĮŠS 54 straipsnio prasme turi būti aiškinama apimanti skirtingas veikas, kurių turinį sudaro, pirma, pinigų, gautų iš prekybos narkotikais saugojimas Susitariančiojoje Šalyje bei tos pačios kilmės pinigų keitimas kitos Susitariančiosios Šalies valiutos keityklose.
- 20 Tokiomis aplinkybėmis *Hof van Cassatie* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir Teisingumo Teismui pateikti šiuos klausimus:

„1. Ar (KĮŠS) 54 straipsnis, skaitomas kartu su šios Konvencijos 71 straipsniu, aiškinamas taip, kad nusikalstamos veikos, kurias sudaro iš prekybos narkotikais gautų pinigų sumų užsienio valiuta įgijimas, saugojimas arba perdavimas Nyderlanduose (už kurias Nyderlanduose buvo persekiojama ir priimtas apkaltinamasis nuosprendis dėl nusikalstamu būdu gautų pinigų neteisėto saugojimo pagal Baudžiamojo kodekso 416 straipsnį), besiskiriančios nuo kitų nusikalstamų veikų, kurias sudaro iš prekybos narkotikais Nyderlanduose gautų sumų keitimas Belgijos valiutos keityklose (už kurias buvo persekiojama Belgijoje dėl nusikalstamu būdu gautų pinigų neteisėto saugojimo ir kitų nusikalstamu būdu gauto turto operacijų pagal Baudžiamojo kodekso 505 straipsnį) turi būti laikomos „tomis pačiomis veikomis“ minėto 54 straipsnio prasme, jei teismas nustato, kad jos tarpusavyje susijusios tuo pačiu nusikalstamu tikslu ir teisiniu požiūriu sudaro vieną ir tą pačią veiką?“

2. Jei į pirmąjį prejudicinį klausimą atsakoma teigiamai:

Ar (KĮŠS) 54 straipsnio formuluotė „už tas pačias veikas negali būti persekiojamas“ reiškia, kad jei žodžiai „tos pačios veikos“ apima skirtingas veikas, kurios tarpusavyje susijusios tuo pačiu nusikalstamu tikslu ir todėl sudaro vieną ir tą pačią veiką, galima daryti išvadą, jog dėl pinigų plovimo persekiojamą asmenį nebegalima persekioti Belgijoje nuo to momento, kai jis buvo deramai nuteistas Nyderlanduose už kitus tuo pačiu tikslu pagrįstus ir tuo pačiu laikotarpiu padarytus nusikaltimus, kurie Belgijoje buvo atskleisti arba dėl kurių šioje valstybėje pradėtas baudžiamasis persekiojimas tik po to, kai užsienyje priimtas nuosprendis, kurio negalima apskūsti; ar reikėtų aiškinti, kad šie žodžiai reiškia, jog tokiu atveju teismas gali papildomai nuteisti už šias kitas veikas, atsižvelgdamas į jau paskirtas bausmes, išskyrus, jeigu jis mano, kad paskirtos bausmės yra teisinga sankcija už visus teisės pažeidimus ir jeigu jos visos bendrai neviršija maksimalios griežčiausios bausmės?“

Dėl Teisingumo Teismo jurisdikcijos

21 Iš šio sprendimo 10 punkto matyti, kad šiuo atveju Teisingumo Teismas turi jurisdikciją pateikti KĮŠS išaiškinimą pagal ES 35 straipsnį.

22 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad *ne bis in idem* principas, įtvirtintas KĮŠS 54 straipsnyje, baudžiamajame procese, koks nagrinėjamas šioje pagrindinėje byloje, taikomas *ratione temporis*. Iš tiesų, nors KĮŠS dar negaliojo Nyderlanduose priimant Normos Kraaijenbrink apkaltinamąjį nuosprendį, ji galiojo abiejose Susitariančio-siose Šalyse vertinant *ne bis in idem* principo taikymo sąlygas antrosios instancijos

procesė, kuriame buvo nuspręsta pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą (šiuo klausimu žr. 2006 m. kovo 9 d. Sprendimo *Van Esbroeck*, C-436/04, Rink. p. I-2333, 24 punktą).

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 23 Pirmiausia reikia pažymėti, kad pirmajame prejudiciniame klausime nurodyta aplinkybė, jog teisinis kvalifikavimas veikų, už kurias pirmoje Susitariančioje Šalyje buvo priimtas apkaltinamasis nuosprendis, skiriasi nuo teisinio kvalifikavimo veikų, už kurias pradėtas persekiojamas kitoje Susitariančiojoje Šalyje, nėra svarbi, nes galimas skirtingas tų pačių veikų teisinis kvalifikavimas dviejose skirtingose Susitariančiosiose Šalyse neužkerta kelio taikyti KĮŠS 54 straipsnį (žr. minėto sprendimo *Van Esbroeck* 31 punktą).
- 24 Be to, KĮŠS 71 straipsnyje – jis taip pat nurodomas pirmajame klausime – nėra jokių sąlygų, kurios ribotų KĮŠS 54 straipsnio taikymą (žr. minėto sprendimo *Van Esbroeck* 40 punktą). Iš to darytina išvada, kad KĮŠS 71 straipsnyje daroma nuoroda į Jungtinių Tautų galiojančias konvencijas negali būti suprantama kaip užkertanti kelią KĮŠS 54 straipsnyje įtvirtinto *ne bis in idem* principo taikymui (žr. minėto sprendimo *Van Esbroeck* 41 punktą).
- 25 Šiomis aplinkybėmis reikia suprasti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pirmuoju klausimu siekia išsiaiškinti, ar sąvoka „tos pačios veikos“ KĮŠS 54 straipsnio prasme turi būti aiškinama kaip apimanti skirtingas veikas, kurias

sudaro, pirma, iš prekybos narkotikais gautų pinigų saugojimas vienoje Susitariančiojoje Šalyje ir tos pačios kilmės pinigų keitimas kitos Susitariančiosios Šalies valiutos keityklose, jei nacionalinis teismas antrajame baudžiamajame procese konstatuoja, kad minėtos veikos pagrįstos tuo pačiu nusikalstamu tikslu.

26 Atsakant į šį klausimą reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog vienintelis tinkamas KĮŠS 54 straipsnio taikymo kriterijus yra materialinių veikų tapatumo kriterijus, suprantamas kaip konkrečių, neatskiriama tarpusavyje susijusių aplinkybių visuma (žr. minėto sprendimo *Van Esbroeck* 36 punktą; 2006 m. rugsėjo 28 d. Sprendimo *Gasparini ir kt.*, C-467/04, Rink. p. I-9199, 54 punktą ir sprendimo *Van Straaten*, C-150/05, Rink. p. I-9327, 48 punktą).

27 Siekdami nustatyti šių konkrečių aplinkybių visumą, kompetentingi nacionaliniai teismai turi išsiaiškinti, ar abiejuose procesuose nagrinėjamos materialinės veikos yra laiko, erdvės atžvilgiu bei savo objektu neatskiriama tarpusavyje susijusios (šiuo klausimu žr. minėtų sprendimų *Van Esbroeck* 38 punktą; *Gasparini ir kt.* 56 punktą bei *Van Straaten* 52 punktą).

28 Darytina išvada, kad sąvoką „tos pačios veikos“ KĮŠS 54 straipsnio prasme reikia vertinti visapusiškai išnagrinėjus konkrečius neteisėtus veiksmus, dėl kurių abiejų Susitariančiųjų Šalių teismai pradėjo baudžiamąjį persekiojimą. Taigi KĮŠS 54 straipsnis gali būti taikomas tik tuomet, jei teismas antrajame baudžiamajame procese nustato, jog nagrinėjamos materialinės veikos yra laiko, erdvės atžvilgiu bei savo objektu neatskiriama tarpusavyje susijusių veikų visuma.

- 29 Tačiau jei materialinės veikos nesudaro tokios visumos, ta aplinkybė, kad būtų antrajame baudžiamajame procese nagrinėjantis teismas konstatuoja, jog asmuo, įtariamas šių veikų padarymu, veikė turėdamas tą patį nusikalstamą tikslą, nėra pakankama, siekiant įrodyti, jog egzistuoja neatskiriama tarpusavyje susijusių konkrečių aplinkybių visuma, patenkanti į sąvoką „tos pačios veikos“ KĮŠS 54 straipsnio prasme.
- 30 Kaip tai visų pirma pažymėjo Europos Bendrijų Komisija, subjektyvus ryšys tarp veikų, dėl kurių pradėtas baudžiamasis persekiojimas dviejose skirtingose Susitariančiosiose Šalyse, nebūtinai rodo, jog nagrinėjamos materialinės veikos, kurios vis dėlto laiko, erdvės atžvilgiu bei savo pobūdžiu gali skirtis, yra objektyviai tarpusavyje susijusios.
- 31 Kalbant konkrečiai apie aplinkybes, kokios nagrinėjamos šioje pagrindinėje byloje, kurioje aiškiai nebuvo įrodyta, kad abiejose suinteresuotose Susitariančiosiose Šalyse neteisėti veiksmai buvo įvykdyti visiškai arba iš dalies ir dėl tų pačių pajamų, gautų iš prekybos narkotikais, konstatuotina, kad iš esmės tokios aplinkybės gali patekti į sąvoką „tos pačios veikos“ KĮŠS 54 straipsnio prasme, jei abiejuose procesuose įrodomas objektyvus ryšys tarp pinigų sumų.
- 32 Šiuo klausimu kompetentingas nacionalinis teismas turi įvertinti, ar faktinės aplinkybės, dėl kurių pradėti abu baudžiamieji procesai prieš tą patį asmenį dviejose Susitariančiosiose Šalyse, taip sutampa ir yra tarpusavyje susijusios, jog galima konstatuoti, kad jos yra „tos pačios veikos“ KĮŠS 54 straipsnio prasme.
- 33 Be to, šioje byloje svarbu pažymėti, kad iš KĮŠS 58 straipsnio matyti, jog Susitariančiosios Šalys turi teisę užsienyje priimtiems teismo sprendimams taikyti platesnes nacionalines *ne bis in idem* principo nuostatas.

- 34 Vis dėlto KĮŠS 58 straipsnis neleidžia Susitariančijai Šaliai nenagrinėti su narkotikais susijusio teisės pažeidimo pažeidžiant išpareigojimus pagal KĮŠS 71 straipsnį, skaitomą su Bendrosios konvencijos 36 straipsniu, remiantis vien tuo, kad kaltinamasis jau buvo nuteistas kitoje Susitariančiojoje Šalyje už kitus teisės pažeidimus, pagrįstus tuo pačiu tikslu.
- 35 Tačiau šios nuostatos neprieštarauja tam, kad pagal nacionalinę teisę kompetentingas teismas, nagrinėjantis bylą antrajame procese, skirdamas bausmę, atsižvelgtų į sankcijas, kurios galbūt skirtos pirmajame procese.
- 36 Atsižvelgiant į pirmiau išdėstytus argumentus, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, jog KĮŠS 54 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad:
- tinkamas šio straipsnio taikymo kriterijus yra materialinių veikų tapatumas, suprantamas kaip neatskiriama tarpusavyje susijusių veikų visuma, neatsižvelgiant į teisinį šių veikų ar saugomo teisinio intereso kvalifikavimą,
  - skirtingos veikos, kurias sudaro, pirma, iš prekybos narkotikais gautų pinigų saugojimas vienoje Susitariančiojoje Šalyje ir iš tos pačios prekybos gautų pinigų keitimas kitos Susitariančiosios Šalies valiutos keityklose, neturi būti laikomos „tomis pačiomis veikomis“ KĮŠS 54 straipsnio prasme, remiantis vien tuo, kad kompetentingas nacionalinis teismas konstatuoja, jog minėtos veikos yra pagrįstos tuo pačiu nusikalstomu tikslu,

- šis nacionalinis teismas turi įvertinti, ar visos lyginamos materialinės aplinkybės taip sutampa ir yra tokios susijusios, jog, atsižvelgiant į minėtą tinkamą taikymo kriterijų, galima konstatuoti, kad jos yra „tos pačios veikos“ KĮŠS 54 straipsnio prasme.

Dėl antrojo klausimo

- ³⁷ Antrasis klausimas buvo pateiktas tik tuo atveju, jei atsakymu į pirmąjį klausimą būtų patvirtinta, jog vien to paties nusikalstamo tikslo sąlygos įvykdymo pakaktų tam, kad skirtingas veikas būtų galima laikyti „tomis pačiomis veikomis“ KĮŠS 54 straipsnio prasme.

- ³⁸ Kadangi Teisingumo Teismas, atsakydamas į pirmąjį klausimą, to nepatvirtino, darytina išvada, jog į antrąjį klausimą atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ³⁹ Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1990 m. birželio 19 d. Šengene (Liuksemburgas) pasirašytos Konvencijos, įgyvendinančios 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimą tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos vyriausybių dėl laipsniško bendrų sienų kontrolės panaikinimo, 54 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad:

- **tinkamas šio straipsnio taikymo kriterijus yra materialinių veikų tapatumas, suprantamas kaip neatskiriama tarpusavyje susijusių veikų visuma, neatsižvelgiant į teisinį šių veikų ar saugomo teisinio intereso kvalifikavimą,**
- **skirtingos veikos, kurias sudaro, pirma, iš prekybos narkotikais gautų pinigų saugojimas vienoje Susitariančiojoje Šalyje ir iš tos pačios prekybos gautų pinigų keitimas kitos Susitariančiosios Šalies valiutos keityklose, neturi būti laikomos „tomis pačiomis veikomis“ KĮŠS 54 straipsnio prasme, remiantis vien tuo, kad kompetentingas nacionalinis teismas konstatuoja, jog minėtos veikos yra pagrįstos tuo pačiu nusikalstamu tikslu,**
- **šis nacionalinis teismas turi įvertinti, ar visos lyginamos materialinės aplinkybės taip sutampa ir yra taip tarpusavyje susijusios, jog, atsižvelgiant į minėtą tinkamą taikymo kriterijų, galima konstatuoti, kad jos yra „tos pačios veikos“ Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 54 straipsnio prasme.**

Parašai.